Серпень з вереснем стискають
Один одному правиці,
Що одна правиця — сонце,
Друга — місяць-молодик.
Просвистіли ситі крижні
Над утомленим болотом;

У густому верболозі,
Де заліг густий туман,
Гомонять перед нічлігом,
Опустившись, ніби хмарка,
Невпокійливі шпаки.

А земля лежить медова, .
А над вічними льодами,
Над Північним океаном,
В гострій птичій далині, —
Прокладають путь сувору
Молоді аеронавти,
І домують: на крижині
Мореплавці молоді.

А земля лежить медова,
А в глухих степах азійських,
Де схиляється без вітру
Дзвінкостеблий саксаул,
Добувають воду світлу,
Росять жадібні просторії,
Живоносне зерно сіють
Наші сестри і брати.

Я стою, я стис рушницю,
Дожидаю перельоту,
Лугову вдихаю вогкість

Ненаситними грудьми,
А душа вже набрякає,
Як дубова брость весною,
І розів'ється небавом
У неспівані пісні.

Все тобі, медова земле,
Все тобі, моя країно,
Де смуглява ходить праця
По оновлених полях!
Все тобі несу з любов'ю,
Півдню й півночі складаю
Працю рук, зусилля мозку,
Блиск очей і серця кров!

1936 р.